

חולין ח

עניין: בית השחיטה מרווח רווח

גמ' מגילה ז:

אבין *מחלפי סעודתייהו להדדי אמר רבא
מייחייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע
בין ארור המן לברוך מרדכי רבה ורבי זירא
עבדו סעודת פורים בהדי הדדי איבסום
קם רבה שחטיה לרבי זירא למחר בעי
רחמי ואחייה לשנה אמר ליה ניתי מר ונעביד
סעודת פורים בהדי הדדי אמר ליה לא בכל
שעתא ושעתא מתרחיש ניסא אמר רבא

חתם סופר

תענית ומוציא הגאון הפלאה זליל צעמחת פורים הא דפשיטא לריז דחידודא
קדם לליצנא ומרווח חוח דאמריקן פיק דנגלה קס רצה ושחטי לריז
ואפטר שחטו צסקין חוח קהי מוכח על השלחן צעמחת פורים וידע ריז
והריש צפשי. והנה חייג דלחוכא ולשעמחת פורים חורה כיל האיל ונפיק
מפומי דגזרח קדישא לא יגע לריק ח"ז חודאי חי הי שום מליחות שחי
ריז לא הי ונה עיי שחטת רצה עד שהתפלל והחיו של צעמח חייב
לא הי צוליות שחי כיון ששחט צו רוצ צי קיימים. והנה צעמחת ק"כ
עיי חיל חוח רצה צסקין מליצנת ד"ה שיינו יכול לחיות עיי סכין מלוצן
אפי נגיד. ואיכ חך ונה ריז חל שחטו צסקין חוח חייב צית השחיטה
מרווח חוח ומתך החידוד קדם טוית חק חליצן וכבר ונה טרם חלל.
ורצה ויירי צמגיד חל צמקס קיימים חל חוח חלל קיימים טעמטס ק
ולא שאר פלעים :

גמ' יבמות קכ: ורש"י שם

כליו בחיורי וסומקי: ואפילו ראוהו מגוייד
וכו': למימרא דמגוייד חיי ורמינהי (6) * אדם אינו
מטמא עד שתצא נפשו אפילו מגוייד ואפי'
גוסס טמויי לא מטמא הא מייחייא לא חיי
אמר אבוי לא קשיא הא ר"ש בן אלעזר הא
רבנן דתניא מעידין על המגוייד ואין מעידין
ההיא כחישא הויא רבא אמר בסכין מלובנת
ודברי הכל: והחיה אוכלת וכו': אמר רב יהודה

עד שמת: מלובנת. חל שמתוך
המכזה מתרפא: וברח. הנשחט:

